

ER AFGØRELSE TRUFFET AF VOLDGIFTSNÆVNET I SAGER OM SYN OG SKØN VOLDGIFT I VOLDGIFTSLOVENS FORSTAND?

Ny højesteretsdom slår fast, at syn og skøn udmeldt af voldgiftsnævnet ikke er omfattet af voldgiftsloven.

Der kan ved Voldgiftsnævnet for bygge- og anlægsvirksomhed ske bevisoptagelse som syn og skøn uden samtidig anlæggelse af voldgiftssag, og ofte er en faglig bedømmelse af tekniske forhold afgørende for en sags udfald. Voldgiftsnævnets håndtering af skønssager er derfor af stor praktisk betydning.

I en ny højesteretsdom er der taget stilling til, om syn og skøn ved voldgiftsnævnet må anses for voldgift, jf. voldgiftslovens § 1, stk. 1, hvilket bl.a. er afgørende for, om en indsigelse mod en udmeldt dommer kan indbringes for domstolene i medfør af voldgiftslovens § 13, stk. 3.

Baggrunden var en tvist mellem en godsejer og en entreprenør. Godsejeren havde anmodet voldgiftsnævnet om, at der blev udmeldt syn og skøn, jf. ABT 93 § 45, stk. 1. Herefter blev en civilingeniør udmeldt som skønsmænd. Der var alene igangsat syn og skøn, men ikke anlagt en voldgiftssag efter ABT 93 § 47, stk. 1. Efter flere skønserklæringer anmodede entreprenøren voldgiftsnævnet om - under henvisning til skønsmændens inhabilitet - at tilsidesætte de udarbejdede syns- og skønserklæringer.

Til at træffe afgørelse herom udmeldte voldgiftsnævnet efter enighed blandt parterne en landsdommer, som afgjorde, at skønsmanden ikke var inhabil. Entreprenøren anmodede herefter voldgiftsnævnet om, at der skulle træffes ny afgørelse ved en anden dommer, idet landsdommeren tidligere havde truffet afgørelse i samme sag, jf. retsplejelovens § 61 og princippet i retsplejelovens § 60, stk. 5.

Landsdommeren traf afgørelse om, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte hendes afgørelse og udmelde en anden dommer til at træffe afgørelse.

Entreprenøren indbragte spørgsmålet om landsdommerens habilitet for retten. Voldgiftsnævnet nedlagde påstand om afvisning bl.a. under henvisning til, at afgørelsen var truffet som led i en skønssag og ikke under en voldgiftssag.

Byretten afsagde kendelse om ikke at afvise sagen, idet voldgiftsloven fandt anvendelse.

Voldgiftsnævnet kærede kendelsen til landsretten, som traf afgørelse. Sidenhen afsagde Højesteret dom.

Højesteret citerede voldgiftslovens forarbejder, hvorefter voldgift er *"karakteriseret ved, at parterne i stedet for at gå til domstolene nedsætter en privat ret, voldgiftsretten, som afgør tvisten med bindende virkning for parterne"*.

Herpå afviste Højesteret sagen og udtalte: *"Det syn og skøn, der var udmeldt af Voldgiftsnævnet, havde ikke til formål at afgøre en tvist med bindende virkning for parterne, og Højesteret tiltræder, at den procesledende afgørelse, som [landsdommeren] traf i forbindelse med dette syn og skøn – uden at der var anlagt en voldgiftssag ved Voldgiftsnævnet – ikke er truffet af [landsdommeren] som dommer i en voldgiftsret."*

Landsretten var kommet til samme resultat.

Det bemærkes, at dommen ikke ændrer på, at en part, som er uenig i voldgiftsnævnets afgørelse, fortsat kan gøre sit synspunkt gældende under en efterfølgende voldgiftssag.

Har du kommentarer eller spørgsmål til artiklen, er du velkommen til at kontakte Jakob Juel Justesen, jjj@viltoft.dk.

Artiklen kan ikke erstatte juridisk rådgivning.

Oktober 2021